

kapacitet af godt 14.000 pladser, hvoraf godt 12.000 var i brug.

Allerede 3½ måned senere, den 14. april 1993, var antallet af asylcentre steget med yderligere 22 til i alt 96 centre med en samlet kapacitet på knap 18.000 pladser. (Kilde: Indenrigsministeriets redegørelse/handlingsplan for Danmarks udlændinge, april 1993).

Fordelingen af udlændinge i landets kommuner er overordentlig uensartet. I 2 kommuner udgør andelen af asylsøgere og borgere fra 3. lande (bortset fra nordiske statsborgere, EF-borgere og nordamerikanske borgere) mellem 10 pct. og 15 pct. Det er

Ishøj og

Hvalsø.

I 10 kommuner udgør andelen mellem 5 pct. og 10 pct. Det er:

Helsingør,

Karlebo,

Frederiksværk,

Allerød,

Farum,

Høje Taastrup,

Albertslund,

København,

Rødovre og

Brøndbyerne.

Det er klart, at denne oversigt kun giver et helt aktuelt oversigtsbillede over, hvilke kommuner der er hårdest belastede af indvandrerstrømmen. Meget forsigtigt skønnet vil de fleste af de nævnte kommuner med 5-10 pct. udlændinge inden for 5-8 år rykke op i gruppen af kommuner med 10-15 pct. udlændinge. Inden for samme tidsrum kan det forsigtigt skønnes at yderligere ca. 20 kommuner – der i dag har mindre end 5 pct. udlændinge – vil rykke op i gruppen af kommuner med en udlændingeandel på 5-10 pct. Blandt disse kommuner er bl.a.

Århus,

Odense,

Ringsted,

Stevns,

Allinge-Sandvig,

Ikast,

Fåborg.

De færreste danske kommuner råder over indtægter, der kan honorere de økonomiske krav, der rejses af denne udvikling.

Hertil kommer de uforudsigelige problemer, der rejses, når hele bykvarterer skifter karakter fra at være typiske danske arbejder eller funktionærkvarterer til at være etnisk blandede eller udenlandsk dominerede kvarterer. Disse problemer angår ikke kun de di-

rekte udgifter til udlændinges ophold, men angår også afledede udgifter, der berører hele det kommunale spekter, f.eks. undervisningsinstitutioner, indsats mod ungdomskriminalitet, forebyggelsesarbejde, forberedelse af en øget plejeindsats over for gamle udlændinge, tolkeindsats i forvaltningerne og mange andre områder.

Ingen danske kommuner har til dato søgt at analysere virkningerne på blot lidt længere sigt. Man har alene holdt sig til at indarbejde de kendte udgifter i de kommunale budgetter og afvist eventuelle betænkeligheder med, at det er staten, der afholder udgifterne til asylcentre. Realiteten er, at kommunerne godt kan begynde at lægge helt nye og dramatiske ændringer ind i deres budgetforudsætninger i de nærmest kommende år. Store grupper arbejdsløse og ubemidlede udlændinge med lav ægteskabsalder og høj fødselsfrekvens vil stille krav enten om kommunale nedskæringer af hidtil ukendt omfang eller om kommunal låntagning eller skattestigninger i den to- eller tre-cifrede milliardklasse.

Den nuværende regerings hidtidige indsats har især bestået i at fortsætte den tidligere regerings krav om etablering af flygtningebyer, dvs. landsbyer, der består af midlertidige barakbygninger. Mange kommuner har mere eller mindre helhjertet bøjet sig for regeringens ønsker, og i regeringens redegørelse/handlingsplan for Danmarks udlændinge, Indenrigsministeriet, april 1993, hedder det bl.a. (side 4):

»Kommunernes store velvilje til at oprette flygtningelandsbyer har også ført til ønsker om lokale varianter primært med henblik på, at kommunerne senere kan overtage bygningerne til eget brug. Regeringen vil imødekomme så mange lokale særønsker som muligt og vil i den forbindelse justere lovgivningen, så denne type samarbejde kan lade sig gøre.«

Det er klart, at etableringen af et måske 2- eller 3-cifret antal barakbyer til flygtninge vil forværre de foran omtalte problemer i meget betydelig grad.

Nærværende forslag kan begrænse eller formindske byrden af de problemer, der lægges på kommunerne. Væksten i andelen af fremmedsprogede borgere især i de hårdest belastede kommuner vil formindskes, hvis forslaget vedtages.

Fremskridtspartiet vil op til kommunevalget den 16. november 1993 i alle landets kommuner opfordre borgmestrene til med bistand fra forvaltningen at udarbejde realistiske konsekvensberegninger for de forskellige udgiftstyper vedrørende flygtninge, der rammer kommunerne på såvel kort som længere sigt. Befolkningen bør kende omfanget af de problemer, der forestår. Og de kommunalbestyrelser, der vælges den 16. november 1993, skal ikke gå ind til arbejdet uden